

✕

Kronika.

✕

novomeške gimnazije za šolsko leto 1893./1894. ter zbog svoje temeljitosti vzbudila v vseh stenografskih krogih največjo pozornost in priznanje. — Leta 1896. pa je isti avtor izdal zelo priročen in še popolnejši «Zaznamek okrajšav korespondenčnega pisma» na 105 straneh. Ker je Novakova zbirka v knjigotrštvu malone pošla, smo sprejeli s prijetnimi občutki jedva 16 strani broječi skromni vademecum, ki vsebuje poleg odločnih samoznakov tudi nekatere končnice, navadnejše kratice, označbe za dneve in mesece ter nekaj najbolj pogosto rabljenih okrajšav. — Pisava v prof. Robidovi zbirki se vobče strinja z Novakovo učno knjigo. Prireditelj v početku zbirke pregledno navaja one besede, ki so slične ter se prav lahko zamenjavajo. Razen besede «kraljev» na 9. strani, ki je pomotoma osenčena, je stenogram brezhiben ter po prof. Osani tudi lično izveden. Za označenje novega samoznaka za «Jugoslavija» uvaja avtor začetnokončno okrajšavo s spajanjem prvega in zadnjega zloga. Meni se vidi brzotečnejše in prikladnejše spajati začetni zlog s poslednjim zlogom ter pisati «Ju»vija». — V pridevniku «stenografičen» se je prof. Robida oddaljil od Novaka, ki izpušča «grafi» ter piše steno»čen in ne steno»ičen. Znak za sto tisoč je povzel po Magdičevem hrvatskem prenosu ter ga označuje s črtico pred ničlico navzdol, medtem ko ga piše Novak po češkem tesnopisu s črtico navzgor. Samovoljne premembe Novakovih ustaljenih oblik iz ozirov potrebne enotnosti in edinosti v slovenski stenografiji ne morem odobravati, dokler ni bodoči stenografski kongres kot edino merodajni, za presojo in ukrepe upravičeni forum razpravljal o konkretno utemeljenih izpreminjevalnih predlogih glede danes v slovenski stenografiji splošno priznanih in veljavnih Novakovih načel. — Umestno bi bilo označiti v zbirki samoznake s podčrtanjem, kakor jih loči od ostalih okrajšav prof. Jamnicky v leta 1893. prirejeni zbirki «Samoznaci i pokrate hrvatske stenografije». Sicer pa Robidova zbirka kot delno nadomestilo Novakovega zaznamka okrajšav, čigar novo izdajo bi kazalo v doglednem času pospešiti, začasno ustreza svojemu namenu in bo dobro došla našim mlajšim stenografom. *Rudolf Binter.*

Mlinarjev Janez, slovenski junak ali uplemenitba Teharčanov. — Spisal po narodni pripovedki iz srede petnajstega stoletja F. Kočevar. Šesti natis. Založila Goričar & Leskovšek, Celje. 1922. 142 str.

Ta med narodom zelo priljubljena povest je izšla že v šestem natisu, kar je dobro izpričevalo njene privlačne sile, ki obstoja v spretno zamišljenem dejanju, ki mu je za podlago uplemenitba Teharčanov pred dobrimi pet sto leti. Slog spominja na naše idealizujoče pisatelje-pripovednike prejšnjega stoletja, ki so imeli navado deliti osebe kakega romana ali povesti v dva tabora črnih in belih ter so na ta način znali preprostemu čitatelju izvabiti celo solze genotja. Ker te izdaje ne kazi slab jezik, kakor «odlikuje» večino slovenskih povesti za ljudstvo, je knjiga simpatično ljudsko bërilo. *Miran Jarc.*

Kronika.

Moderna ruska lirika. V zbirki «Kniga dlja vsjeh», ki izhaja v založništvu «Misli» v Berlinu, je izšlo več zbornikov novije ruske lirike. V celoti nam ti zvezki podajajo nekako antologijo ruske moderne od Baljmonta do najmlajših, dasiravno v nobenem zborniku ni sistema in preglednosti in se že na prvi pogled opažajo kričeče vrzeli. Najnovejših (futuristi, dadaisti) emigracija sploh ne upošteva, kar bi bilo navsezadnje odpustljivo, tudi če stara poezija ne more biti sodnik novi; manjka pa več resnejših, tudi izven Rusije znanih imen. Tako n. pr. ni niti z besedico omenjen fini erotik Igor Sjeverjanin, ki ima vzlic iskanemu